

i Aaret 1908. Lovforslaget var allerede i forrige Samling forelagt i dette Ting og blev ogsaa vedtaget her den 9. Marts. Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) gjorde den Gang Rede for alle de forskellige Ændringer i den bestaaende Lovgivning, som det indeholdt, og jeg skal derfor lige saa lidt som den højtærede Minister komme ind paa en Redegørelse for dem. Men Folketinget gennemførte ikke Lovforslaget i Fjor, og saa er det da blevet fremsat paa ny der i denne Samling, og vi have faaet det herop paa dette Tidspunkt. Da den Frist, som var stillet Danmark og de øvrige Stater for Tiltrædelse af denne Overenskomst i Berlin, allerede udløb den 9. September forrige Aar, ere vi nu i Virkeligheden bagud i denne Sag, og derfor er det, jeg paa mit Partis Vegne, trods det sene Tidspunkt og den korte Tid, der i alt Fald vil være levnet til denne Sags Behandling, tør tilraade at lade Lovforslaget gaa glat igennem, især da de Ændringer, det høje Folketing har indført i Lovforslaget, og som den højtærede Minister har gjort Rede for, ere af lidet indgribende Natur. Den højtærede Minister omtalte en Ændring, som jeg ikke havde noteret, nemlig angaaende Gengivelse ad fonografisk Vej. Dette Forhold har den Særegenhed, at det i Virkeligheden falder ganske udenfor denne Lov, men det er altsaa af praktiske Grunde, man har villet tage det med. De andre Ændringer, som den højtærede Minister allerede har omtalt, og som altsaa i Virkeligheden reducere sig til 4, skal jeg da undlade at omtale. Kun vil jeg bede det høje Ting om at opholde sig lidt ved den sidste Ændring, Folketinget har indført, nemlig Tilføjelsen om, at det ikke skal være at gaa Arkitekternes Ret for nær at afbilde Gader, Pladser og offentlige Bygningers Ydre. Jeg understreger dette. Ganske vist er jeg ikke sikker paa, at denne Ændring er nødvendig, men at man har indført den, peger efter min og manges Mening i den bestemte Retning, at vi nu maa være komne til et saadant Punkt af Beskyttelse, at vi maa bede os beskyttede mod flere Forandringer i vor bestaaende Lovgivning om Forfatterret og Kunstnerret, saaledes at vi kunne gøre os Haab om, at der vil gaa lang Tid, inden Danmark tiltræder Overenskomster om fornyede Indskrænkninger eller rettere sagt fornyede yderligere Udvidelser af de Rettigheder, som ere indrømmede gennem denne Lovgivning. Thi det skulde dog synes, at man maatte have

naaet Maalet, naar det anses for nødvendigt i en Lov at indføre en Tilladelse til, at man maa lade afbilde sine Gader og offentlige Pladser og Bygningers Ydre, af Frygt for, at man, naar det ikke stod der, skulde komme til at træde Arkitektens Ret for nær. Det er et Ønske, jeg ved, jeg kan fremsætte paa manges Vegne, at det maa være nogen Tid, inden Lovgivningsmagten igen bliver sat i Bevægelse for at foretage Forandringer i Loven om Forfatterret og Kunstnerret af 29de Marts 1904. Hvis der skal blive en lille Smule Frihed tilbage, tror jeg, at man — ogsaa i Forfatternes og Kunstnernes egen Interesse, idet de jo dog ere interesserede i, at det ikke tilsidst bliver hemmeligt, hvad de have produceret eller forfattet —, at man ikke skal gaa videre paa denne Vej, medmindre der mod Forventning skulde vise sig en virkelig Lakune, et virkeligt Hul at udfylde.

Med disse Bemærkninger skal jeg, i Overensstemmelse med, hvad den højtærede Minister ønskede, anbefale dette Lovforslag til hurtig Vedtagelse, for at vi derigennem kunne indhente det, som blev forsømt i Fjor.

Johansen: Under den foregaaende Forhandling om denne Sag har jeg udtalt mig udførligt derom, og jeg føler derfor ikke Trang til nu i Aar at komme ind paa det foreliggende Lovforslag, saa meget mindre som der jo ikke er Tid til at komme ind paa nogen Forandring af det. Og da det gælder for os om, at vi kunne komme med i den Overenskomst, som alt er sluttet mellem Landene, finder jeg det rigtigt, at vi, som den ærede foregaaende Taler udtalte, lade Lovforslaget gaa glat igennem dette Ting, saa at vi kunne faa det vedtaget og derved faa oprettet det, som vi egentlig skulde have gennemført i Fjor. Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Harald Jensen: Ja, der har jo ikke været stor Begejstring i de Udtalelser, som hidtil ere faldne angaaende dette Lovforslag, og jeg kan heller ikke udtale mig med stor Begejstring om det. Lovforslaget har ganske vist, siden det sidst var forelagt her i Landstinget, været nede i Folketinget, og der er der foretaget nogle ganske smaa Ændringer og Forbedringer, men disse Forbedringer ere saa smaa og betydningsløse, at Lovforslaget, som det foreligger nu, staar som et alt for højt Maal af Beskyttelse for de Per-